

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 115/11
Luxemburg, 25 octombrie 2011

Hotărârea în cauzele conexe C-509/09 și C-161/10
eDate Advertising GmbH/X și
Olivier Martinez și Robert Martinez/MGN Limited

Persoanele ale căror drepturi referitoare la personalitate au fost încălcate prin intermediul internetului pot sesiza instanțele din statul membru în care au reședința pentru întregul prejudiciu suferit

Cu toate acestea, administratorul unui site internet care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind comerțul electronic nu poate fi supus, în acest stat, unor cerințe mai stricte decât cele prevăzute de dreptul statului membru de stabilire

Regulamentul privind competența judiciară¹ prevede că persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, în principiu, în fața instanțelor acestui stat membru. Cu toate acestea, în materie delictuală și cvasidelictuală, o persoană poate fi acționată în justiție și într-un alt stat membru, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă. Astfel, în cazul unei calomnieri prin intermediul unui articol de presă scrisă difuzat în mai multe state membre, victima are două posibilități de introducere a unei acțiuni în despăgubire împotriva editorului. Pe de o parte, ea poate sesiza instanțele statului de la locul de stabilire a editorului, care sunt competente să se pronunțe asupra reparației tuturor prejudiciilor cauzate de calomniere. Pe de altă parte, ea poate să se adreseze instanțelor din fiecare stat membru în care a fost difuzată publicația și în care pretinde că ar fi suferit o atingere adusă reputației sale (locul materializării prejudiciului). Totuși, în acest din urmă caz, instanțele naționale nu sunt competente să se pronunțe decât asupra prejudiciului cauzat în statul de care aparțin.

Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania) și Tribunal de grande instance de Paris (Franța) au solicitat Curții de Justiție să precizeze în ce măsură aceste principii se aplică și în cazul încălcării drepturilor referitoare la personalitate prin intermediul unor informații postate pe un site internet.

Situația de fapt din cauza C-509/09

În anul 1993, X, domiciliat în Germania, a fost condamnat de o instanță germană, împreună cu fratele său, la pedeapsa cu închisoarea pe viață, pentru uciderea unui actor cunoscut. În luna ianuarie 2008, X a fost liberat condiționat.

Societatea eDate Advertising, cu sediul în Austria, administrează un portal, având adresa „www.rainbow.at”, unde a publicat informații cu privire la acțiunile pe care X și fratele său le formulară împotriva condamnării lor. Deși eDate Advertising a retras informația contestată de pe site-ul său internet, X a solicitat instanțelor germane obligarea societății austriece ca, în informațiile care îl privesc referitoare la fapta comisă, să nu îi mai menționeze numele complet. eDate Advertising a contestat competența internațională a instanțelor germane de soluționare a acestui litigiu, întrucât consideră că nu poate fi chemată în judecată decât în fața instanțelor austriece.

Situația de fapt din cauza C-161/10

La 3 februarie 2008, un text redactat în engleză și intitulat „Kylie Minogue, din nou împreună cu Olivier Martinez” a apărut pe site-ul internet al cotidianului britanic Sunday Mirror, cu detalii

¹ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

referitoare la întâlnirea dintre cântăreața australiană și actorul francez. Acesta din urmă și tatăl său, Robert Martinez, se plâng de atingerile aduse vieții lor private și dreptului la propria imagine a lui Olivier Martinez și au formulat, în Franța, o acțiune în justiție împotriva societății britanice MGN, editorul cotidianului Sunday Mirror. Aceasta, asemănător societății eDate Advertising, contestă competența internațională a instanței sesizate întrucât consideră că nu există o legătură suficientă între postarea din Regatul Unit și pretinsul prejudiciu suferit pe teritoriul francez. Or, numai o asemenea legătură ar putea stabili competența instanțelor franceze de a se pronunța asupra faptelor prejudiciabile care au legătură cu postarea contestată.

Hotărârea Curții

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată că postarea unor informații pe internet se distinge de difuzarea teritorială a unui suport de comunicare imprimat, prin faptul că acestea pot fi consultate instantaneu de un număr nedeterminat de utilizatori de internet pretutindeni în lume. Astfel, pe de o parte, difuzarea universală poate crește gravitatea încălcărilor drepturilor referitoare la personalitate și, pe de altă parte, poate să facă extrem de dificilă identificarea locurilor materializării prejudiciilor cauzate de aceste încălcări. În aceste împrejurări, - dat fiind că impactul unei informații postate pe internet asupra drepturilor referitoare la personalitate ale unei persoane poate fi apreciat cel mai bine **de instanța de la locul unde victima își are centrul intereselor** – Curtea desemnează această din urmă instanță ca fiind competentă să se pronunțe cu privire la întregul prejudiciu cauzat pe teritoriul Uniunii Europene. În acest context, Curtea precizează că locul unde persoana își are centrul intereselor corespunde, în general, **domiciliului său**.

Cu toate acestea, Curtea subliniază că, în locul unei acțiuni în răspundere pentru întregul prejudiciu, **victima poate totuși să sesizeze instanțele din fiecare stat membru pe teritoriul căruia informația postată este sau a fost accesibilă**. În acest caz, asemănător prejudiciilor cauzate printr-un imprimat, aceste instanțe sunt competente să se pronunțe numai asupra prejudiciului cauzat pe teritoriul statului de care aparțin. De asemenea, persoana prejudiciată poate sesiza, pentru întregul prejudiciu suferit, **instanțele din statul membru al locului de stabilire a editorului informațiilor postate**.

În sfârșit, interpretând Directiva privind comerțul electronic², Curtea statuează că principiul liberei prestări a serviciilor **se opune**, în principiu, **ca furnizorul unui serviciu din comerțul electronic să fie supus în statul membru gazdă unor cerințe mai stricte decât cele prevăzute de dreptul statului membru de stabilire a furnizorului respectiv**.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

² Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).